

Prædiken til 1. søndag i advent

Matt. 21,1-9

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to discipule af sted og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.« Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: »Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et æsel og på et trækdyrs føl.« Disciple gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: »Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!«

Matthæusevangeliet 21,1-9

Velkommen!
Vær velkommen!
Vær velkommen, Herrens år!

Ja, velkommen hver især. Velkommen til gudstjeneste. Velkommen i kirke. Velkommen til et nyt kirkeår. Velkommen til det nye menighedsråd. Ja, i dag er det velkommen til det hele, til alle og til jer. Velkommen til meget. Til noget nyt, noget kendt, noget ukendt og noget vi genkender. Dagen i dag er virkelig en velkomst.

Velkommen! Et ord vi glædeligt siger til hinanden. Til hverdag og fest. Når uventede gæster banker på vores dør, eller når vi har indbudt venner og familie til fest. Så siger vi velkommen. Så byder vi velkommen. Velkomsten er derfor vigtig for os. Den er begyndelsen. Begyndelsen på en, forhåbentlig, god middag, aften, gudstjeneste, kop kaffe eller hvad det nu kan være.

Velkomsten ønsker vi skal være varm, og nogle gange gør vi noget særligt ud af den. Ja, nogle gange skrives endda velkomstsange. Måske ikke i stil som dagens kendte velkomstsang, adventssalmen vi afslutter dagens gudstjeneste med, nemlig Vær velkommen, Herrens år.

Advent er nytår. Et nyt år. Tiden er skiftet. Alt er ikke ved det gamle. Det er blevet nyt. Fordi Gud kommer til os – så god som ny. Og det siger vi hvert år. Og hver eneste søndag. Det er jo ikke nogen nyhed. Ja, i dag byder vi det nyt kirkeår velkomment. Det gør vi flot og festligt, som når vi selv byder velkommen.

På dagen i dag, der markerer begyndelsen på et nyt kirkeår, er det samtidig begyndelsen på en ny valg-

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 736, 123. årgang
November 2022
ISSN 0901-2214

periode for alle landets menighedsråd, og dermed også for Væggerløse Menighedsråd. Ja, netop i dag, tiltræder det nye menighedsråd, som også vil blive præsenteret lidt senere. En ny valgperiode betyder, at vi må sige farvel til tre kompetente og flittige medlemmer, og goddag til tre nye. Også det nye menighedsråd får i dag et velkommen. Ja, vær velkommen.

Med velkomsten, og det er nok egentlig sådan for de fleste velkomster, så følger også forventninger. Forventninger til giver og modtager. Forventninger om glæde, hygge og måske fest. Forventninger om en god og hyggelig rum tid, som velkomsten netop indleder.

Når vi byder mennesker velkomne, både til hverdag og fest, så gør vi det jo med en forventning om gode stunder. Ikke fordi vi godt ved, at stunder ikke altid er hyggeligt. Det ved vi, nogle mere end andre. Men livet i medgang og modgang, på godt og ondt, lærer os, at en god velkomst, sagtens kan ende ud i en mindre hyggelig stund. Samtidig ved vi dog også, at velkomsten alligevel har en stor betydning for den rum tid, der er efter velkomsten. Ja, det er jo det dér med det første indtryk. Det første indtryk, som har stor betydning. Og det første indtryk kan vi også have mange forventninger til.

Da jeg var barn, så kaldte mine forældre altid på mig, når vi fik gæster. Det gjorde de allerede, når de så gæsternes bil køre ind i vores indkørsel. Kommer du ned? Det var ligesom en del af ritualet, gæsteritualet, at vi alle i husstanden stod klar til at byde velkommen, at vi stod klar til at begyndelsen blev god, og forhåbentlig fik positiv betydning for det videre forløb på dagen.

Da jeg blev teenager, havde jeg svært ved at forstå betydningen af velkomsten. Nogle gange blev jeg ligefrem bare på mit værelse, for jeg havde tusind andre ting, jeg hellere ville beskæftige mig med, end at skulle sidde i stuen mens de voksne talte voksen-snak. Det var kedeligt, og man skulle bare sidde og kukkelure.

Efter jeg er vokset op, og blevet voksen, forstå jeg tydeligt velkomstens betydning. Den er vigtig for mig, ligesom den er vigtig for mine gæster. Vigtig

for, at de, fra begyndelsen, kan føle sig godt tilpas hos mig.

I dagens evangelietekst hører vi også om en velkomst. Vi hører om Jesu indtog i Jerusalem, mens folkeskarerne i byen, laver en flot og festlig velkomst.

Dagens evangelietekst bruger vi også til Palmesøndag. En dag, hvor vi på dagen ser frem mod Langfredagens lidelse og død. Vi kender allerede historien om, at den menneskemængde, der bød Jesus velkommen med Hosianna-råb, også råbte senere på ugen. Da var ordene dog gået fra hyldest til for-dømmelse og forræelse. *Korsfæst ham. Korsfæst ham.*

Ja, netop påskefortællingen, som kan genkaldes fra vore tanker og Ordet, særligt, når påskens uge er over os.

Jeg vil sige, at det er en vigtig pointe, når man tager palmesøndagsfortællingen, at den ikke er bundet sammen med påskens øvrige fortællinger. Ikke fordi det er forkert, for det er det tværtimod ikke. Men i dag, denne 1. søndag i Advent, får fortællingen lov til at stå alene. Og det kan også noget. For adventstiden er ikke alene en tur gennem påskens fortællinger, men en venten på Herrens komme. Ja, dagens tekst er indledningen til adventstiden, en tid hvor vi forbereder os til den dag og den tid, hvor det lille Jesusbarn blev svøbt og lagt i en krybbe. Dengang et barn blev født i Betlehem.

Palmesøndag samledes mange mennesker. De samledes fordi rygtet om Jesu snarlige ankomst, var løbet forud. De samledes fordi, de alle havde hørt om den mand, der nu ville komme til byen. De havde hørt, at Han både var som alle andre og slet ikke var som andre. Både menneske og ikke menneske. Guds Søn. Ja, Jesus Kristus, var ikke hvem som helst. Og nu samledes utrolig mange mennesker, for at byde ham velkommen.

Ja, i denne glædens forventningstid, hører vi om den varme forårsdag, hvor Jesus kommer ridende ind i Jerusalem gennem Den gyldne port. Forventningen bølger rundt om Ham. Den jublende larm vil ingen ende tage. De havde rullet den røde løber ud,

inden Han nåede byen. Ja, det var altså grønne palmegrene, der var den tids røde løber. De var i ekstase. Lidt i stil med dengang det danske fodboldlandshold vandt EM. Bare endnu vildere. For nu var Messias kommet.

I dag sidder vi så i vores kirke. Dette hus, vores Væggerløse Kirke, blev bygget af dygtige og modige mennesker for omkring 900 år siden. Det står her stadig, huset, og har eksisteret gennem generationer. Og nu er det så vores, og vi kan sætte os her ind i vores rige arv. Vi har varmt tøj på kroppen, vi behøver ikke at fryse, vi kan læne os tilbage på bænken og synge vores smukke, ja, verdens smukkeste salmer. Og vi kan læne os tilbage for på passende vis, når vi nu har ulejliget os herhen, hvor vi lader vores ånd berige af en dansk præst, hvis uddannelse, vores samfund har sørget for, hører til blandt de bedste og ældste i landet. Hvor er så det lille sammenligningspunkt mellem os nu og den megen ståhej dengang i Jerusalem?

Grundvilkåret er det samme. Der er ingen forskel, når det kommer dertil. Og det gør det altid, før eller siden.

Ja, det er livet vi har til fælles. Det er livet vi har til fælles, uanset hvem vi er og tykkelsen på vores pengepung. Om ikke andet, så kan vi se det i dødsannoncer og på mange gravstene. Der er en lille stjerne ud for angivelsen af vores fødselsdag og et kors ud for tidspunktet for vores død. Vi har alle en betlehemsstjerne som vores fødselsstjerne og et langfredagskors som vores dødsmærke. Vi er alle forbundne, og nu har vi glæden, der er kommet til os. Den glædelige forventningstid.

Lad os blive i Palmesøndagens begejstring og glæde. Lad os vandre gennem forventningens adventstid, med begejstringen og glæden for livet, for det kommende, for det uventede. Lad os blive der, selv om vi kender den videre fortælling. Lad os blive i glæden, forventningens glæde, som netop herskede blandt den menneskemængde, der bød Jesus velkommen, mens Han red ind i Jerusalem.

I dag begynder adventstiden. Vi ser frem mod julen, hvor vi skal fejre, at Guds søn, et lille barn i en krybbe, kom til verden og ændrede den for altid.

Det ser vi med adventstiden og julens begivenheder, der begyndte det hele, og gjorde alting nyt. Men det ser vi også hele året, for det er som sådan ikke noget der kun er særligt for adventstiden. Det er nemlig gældende for hele kirkeåret, for adventstiden rummer hele kirkeåret, ligesom flere af salmebogens adventssalmer.

Fx Grundtvigs gendigtning i 1849 af en dansk adventssalme fra 1556: "Vær velkommen, Herrens år". I første vers hører vi om det lille Jesusbarn og julenat, i andet vers om påskemorgen, da Herren opstod. I tredje vers hører vi om Pinsedag, da Guds ånd kom herved til vores skrøbelighed. Og fjerde vers opsummerer over hele kirkeåret, hvor Guds velbehag nu bringer glæde hver dag. En glæde, der bringes os alle.

Kirken er for alle, lysene er for alle.

I dag har vi tændt lys i kirken, og i aften gør vi det derhjemme. Vi selv kan være lys for hinanden. Vi kan bryde med onskaben, mørket, vi kan forsvare onskaben. På den måde bringer vi Jesu liv og lys videre, på den måde bringer vi barmhjertigheden og næstekærligheden videre.

Glædelig adventstid til jer alle!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.
Amen.

Anders Martin Lauritsen

Sognepræst ved Væggerløse Kirke

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
- her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
vartov@vartov.dk

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 76: Op, thi dagen nu frembryder

Nr. 84: Gør døren høj, gør porten vid

Nr. 78: Blomstre som en rosegård

Nr. 476: Kornet, som dør i jorden

Nr. 74: Vær velkommen, Herrens år